

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 2Sžfk/11/2020
Identifikačné číslo spisu: 3019200090
Dátum vydania rozhodnutia: 31. marca 2022
Meno a priezvisko: JUDr. Petra Príbelská
Funkcia: predsedníčka senátu
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2022:3019200090.1

ROZSUDOK

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. (spravodajca) a sudcov JUDr. Anity Filovej a JUDr. Juraja Vališa, LL.M, v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): KAMPALA, s.r.o., so sídlom Lisková 901, 034 81 Lisková, IČO: 45 433 585, zastúpený advokátom JUDr. Vlastimilom Petřekom, PhD., so sídlom Zátíšie 1841/23, 925 21 Sládkovičovo, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, so sídlom Lazovná 63, 974 01 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 680065507/2018 zo dňa 21. decembra 2018, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 11S/40/2019-79 zo dňa 17. septembra 2019, takto

r o z h o d o l :

Kasačná sťažnosť sa z a m i e t a .

Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

O d ô v o d n e n i e

1. Krajský súd v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 680065507/2018 zo dňa 21.12.2018 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“), ktorým žalovaný podľa § 74 ods. 4 zák.č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) potvrdil rozhodnutie Colného úradu Trenčín ako prvostupňového orgánu verejnej správy (ďalej aj len ako „správca dane“) zn. 680042015/2018 zo dňa 10.08.2018 (ďalej aj len ako „prvostupňové rozhodnutie“).

2. Uvedeným rozhodnutím správca dane určil žalobcovi podľa § 5 ods. 4 zák.č. 106/2004 Z.z. o spotrebnej dani z tabakových výrobkov v znení účinnom do 31.12.2015 (ďalej len „zákon č. 106/2004 Z.z.“) základ spotrebnej dane z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie marec 2015 v množstve 5 500 000 ks cigariet v spotrebiteľskom balení cigariet (ďalej len „SBC“) zn. GOLDEN GERY - bez kontrolných známok, balených po 20 ks cigariet v SBC (275 000 SBC) (ďalej aj len ako „tabakové výrobky“), ktoré boli prepravované v režime pozastavenia dane a ktorých preprava bola začatá (schválená) dňa 17.03.2015 na základe elektronického sprievodného administratívneho dokumentu (ďalej len „e-SD“) s ARC kódom 15SK15031700000001020, pričom tabakové výrobky neboli dopravené na miesto určenia a dodané príjemcovi ANGEL TRADE CO. LIMITED 15/F RADIO

CITY, 505 HANESSY, RD CAUSEWAY BAY, 999 77 Hong Kong ČÍNA (ďalej len „odoberateľ“) a podľa § 68 ods. 5 zák. č. 563/2009 Z. z. vyrubil žalobcovi rozdiel spotrebnej dane z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie marec 2015 vo výške 500 500,- €.

3. Krajský súd svoje závery prezentované v napadnutom rozsudku založil na skutkových zisteniach, podľa ktorých bol žalobca registrovaný ako držiteľ povolenia na prevádzkovanie daňového skladu podľa § 19 zákona č. 106/2004 Z.z.. Dňa 17.03.2015 uskutočnil predaj tabakových výrobkov, ktoré mali byť dodané odoberateľovi v Číne, formou prepravy v pozastavení dane prostredníctvom e-SD. Dňa 22.04.2015 podal žalobca daňové priznanie na spotrebnú daň z tabakových výrobkov za zdaňovacie obdobie marec 2015. Následne dňa 14.07.2015 vykonal správca dane u žalobcu daňovú kontrolu za zdaňovacie obdobie január až marec 2015, z ktorej bol následne dňa 12.07.2016 vyhotovený protokol č. 680035282/2016. Po doplnenom dokazovaní (v zmysle právneho názoru vyjadreného žalovaným v zrušujúcom rozhodnutí č. 680041396/2017 zo dňa 24.08.2017 ktorým zrušil v poradí prvé rozhodnutie správcu dane o vyrubení rozdielu spotrebnej dane z tabakových výrobkov a tabakovej suroviny za zdaňovacie obdobie marec 2015) vydal správca dane v poradí druhé rozhodnutie č. 680042015/2018, napadnuté odvolaním žalobcu, o ktorom rozhodol žalovaný tak, ako je uvedené v bode 1 predmetného rozsudku.

4. V odôvodnení prvostupňového rozhodnutia poukázal na zistenia, že preprava uvedených tabakových výrobkov v pozastavení dane bola uskutočnená prepravcom AUTOPROMSERVIS Sp. z. o. o, Poľská republika a mala byť vykonaná na colný úrad určenia PL 301050, no preprava nebola ukončená podľa zák.č. 106/2004 Z.z. (v odôvodnení napadnutého rozsudku nesprávne uvedený zákon č. 98/2004 Z.z.). Zároveň zistil, že daňový subjekt nepredložil v lehote určenej § 26 ods. 6 zák.č. 106/2004 Z.z. žiaden dôkaz o ukončení prepravy, nepodal daňové priznanie a nezaplatil daň spôsobom podľa § 8 tohto zákona. Tabakové výrobky neboli dopravené na miesto určenia a počas prepravy nebola zistená nezrovnalosť, v dôsledku čoho došlo ku vzniku daňovej povinnosti podľa § 26 ods. 6 zák.č. 106/2004 Z.z..

5. Správca dane k žalobcom namietanému výskytu nezrovnalosti pri preprave poukázal na odpoveď Kriminálneho úradu finančnej správy (ďalej len „KÚFS“), z ktorej vyplýva, že v priebehu konania v Poľskej republike pod sp.zn. V.Ds 244/15 nebola verifikovaná žiadna preprava tabakových výrobkov, ktorých výrobcom a vývozcom bol žalobca a teda doposiaľ nie je preukázané, kde bol v skutočnosti vyložený predmetný tovar, kde a v akom postavení sa tento nachádza, prípadne či bola vysporiadaná (vyrubená) príslušnými orgánmi Poľskej republiky spotrebná daň z tabaku na predmetné tabakové výrobky prepravované v pozastavení dane a ktorých preprava bola začatá (schválená) dňa 17.03.2015 na základe e-SD s AKC kódom XX Y.. Krajský súd poukázal na skutočnosť, že správcovi dane bolo doručené i uznesenie o prerušení trestného stíhania ČVS: CKÚ 23/7054-V-2016 zo dňa 26.07.2018 začaté pre zločin porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou v jednočinnom súbehu so zločinom skrátenia dane a poistného, vzťahujúce sa k predmetnej preprave tabakových výrobkov. Z odpovedí Finančného riaditeľstva Slovenskej republiky - oddelenia ELO (Excise Liaison Office (Kontaktný úrad pre spotrebné dane) zároveň správca dane zistil, že Okresná prokuratúra Varšava Praga, pozastavila konanie v Poľskej republike, týkajúce sa zabavenia tovaru podliehajúceho spotrebnej dane: cigarety zn. GOLDEN GERY v množstve 274 990 balíčkov po 20 ks cigariet (celkom 5 999 900 kusov). Správca dane na základe doplneného dokazovania dospel k záveru, že príslušné orgány Poľskej republiky nedokázali jednoznačne stotožniť tabakové výrobky prepravované daňovým subjektom v pozastavení dane a ktorých preprava bola začatá (schválená) dňa 17.03.2015 na základe e-SD s AKC kódom XX Y. s tabakovými výrobkami, ktoré sú predmetom konania na území Poľskej republiky a teda došlo k situácii predpokladanej v ustanovení § 26 ods. 6 zák.č. 106/2004 Z.z..

6. Na základe preštudovaného administratívneho ako aj súdneho spisu potom krajský súd konštatoval správnosť a zákonnosť postupu orgánov verejnej správy, keď po doplnenom dokazovaní dostatočne zistili skutkový stav ktorý správne právne posúdili v zmysle § 26 zákona č. 106/2004 Z.z. v súlade so Smernicou Rady 2008/118/ES ako aj ustanoveniami zákona č. 536/2009 Z.z. a svoje závery náležite odôvodnili.

7. Krajský súd dospel k názoru, že z odpovedí poľských colných orgánov a KÚFS jednoznačne vyplýva, že preprava tabakových výrobkov, ktoré boli prepravované žalobcom v pozastavení dane na

základe e-SD dňa 17.03.2015, nebola ukončená a zároveň nebola jednoznačne zistená nezrovnalosť pri preprave, či už na našom území alebo na území Poľskej republiky. Dôvodná bola preto aplikácia § 26 ods. 6 zák.č. 106/2004 Z.z.

8. Za dôležité považoval zistenie, že poľské orgány zaistili približne rovnaké množstvo tabakových výrobkov (5 999 900 kusov), no tieto neboli verifikované ako tie isté výrobky prepravované žalobcom v pozastavení dane na základe e-SD dňa 17.03.2015, z čoho vyplýva, že nebolo preukázané, že pri predmetnej preprave došlo k nezrovnalosti na území Poľskej republiky, ako namieta žalobca. Žalobca zároveň nepredložil žiaden dôkaz preukazujúci, že tabakové výrobky zaistené poľskými orgánmi sú tými tabakovými výrobkami, ktoré prepravoval na základe e-SD s ARC kódom 1XSKXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Nesporným zostalo iba to, že preprava predmetných tabakových výrobkov nebola ukončená a nebol zo strany žalobcu predložený žiadny dôkaz o ukončení prepravy.

9. Voči uvedenému rozsudku krajského súdu podal žalobca ako sťažovateľ včas kasačnú sťažnosť z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g/ SSP.

10. V odôvodnení zotrval na námietkach skôr vznesených v priebehu administratívneho konania ako aj v samotnej podanej žalobe, týkajúcich sa nedostatočne zisteného skutkového stavu a nesprávneho vyhodnotenia odpovedí od príslušných poľských orgánov, majúce za následok nesprávne právne posúdenie veci.

11. Sťažovateľ mal za to, že správna interpretácia komunikácie vykonanej medzi slovenským colným úradom a poľským colným orgánom má jednoznačne naznačovať, že nezrovnalosť pri preprave vznikla na území Poľska, následkom čoho mali o vzniku daňovej povinnosti ale aj o osobe dlžníka a výške dane rozhodnúť poľské orgány. Ak by žalovaný ako aj krajský súd správne vyhodnotili zmienú komunikáciu, dospeli by jednoznačne k rovnakému záveru ako sťažovateľ.

12. Argumentoval, že slovenský colný úrad už v prvej žiadosti o spoluprácu č. XXSKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX pojal podozrenie, že došlo k nezrovnalosti a z odpovede poľskej colnej správy zo dňa 14.05.2015 sa toto podozrenie iba potvrdilo. Podľa sťažovateľových ďalších tvrdení, ani opätovný dopyt slovenského colného úradu zo dňa 08.06.2015 s prislúchajúcou odpoveďou nerozptýlil podozrenie o vzniknutej nezrovnalosti a preto mal žalovaný prísť s konštrukciou, že k nezrovnalosti nedošlo a keďže preprava nebola ukončená, nastupuje režim daňovej povinnosti uvedenej v § 26 ods. 6 zákona č. 06/2004 Z.z. a na tomto základe vydal správca dane rozhodnutie zn. 680042015 zo dňa 10.08.2018.

13. Keďže žalovaný opomenul vykonať dokazovanie tým, že nepriznal komunikácii medzi slovenskými a poľskými colnými úradmi vážnosť, dospel k nesprávnym záverom týkajúcim sa prepravy tovaru. Z odpovede na žiadosť č. XXSKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX zo dňa 14.05.2015 pritom jednoznačne vyplýva, že tovar prepustený na vývoz do tretích krajín mimo Európskej únie na podklade Deklarácie č. MRN 15SK6671EX50017504 a prepravovaný v pozastavení dane na podklade elektronického sprievodného dokumentu XXSKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX má z pohľadu colného konania stav „prepustený z vývozu“, t.j. tovar nebol prihlásený v žiadnom colnom úrade Európskej únie avšak bolo zistené, že tovar bol zastavený a zabavený Colnou komorou vo Varšave kvôli vyšetrovaniu. V ďalšej komunikácii už sám žalovaný pracuje s potvrdenou skutočnosťou, že prepravovaný tovar bol zaistený Colnou komorou vo Varšave a preto následne žiadal o doplnenie informácií, či je vyšetrovanie ukončené a ak áno s akým výsledkom, či došlo alebo dôjde na území Poľska k vysporiadaniu spotrebnej dane a či bude predmetný tovar zničený na poľskom území alebo ako s ním bude naložené. V odpovedi na predmetný dopyt bola podaná schéma podvodu týkajúca sa bližšie neuvedených subjektov na území Slovenska, Čiech, Poľska a Bieloruska, no nemožno prijať záver, že by sa tento mal týkať žalobcom deklarovaneých dodaní tovaru či už v rámci Európskej únie alebo mimo nej. Tým, že preprava tovaru nebola ukončená podľa § 28 zákona č. 106/2004 Z.z. z dôvodu vzniku nezrovnalosti na poľskom daňovom území o vzniku daňovej povinnosti sú povinné rozhodnúť poľské orgány.

14. Sťažovateľovi nie je preto zrejmé, ako na základe vyššie zmienenej komunikácie mohol žalovaný dospieť k záveru, že k nezrovnalosti na zemí Poľska nedošlo. Z odpovedí naopak vyplýva, že tovar prepravovaný vyššie uvedenými elektronickými colnými a daňovými sprievodnými dokumentmi bol zaistený Colnou komorou vo Varšave a jeho ďalší osud nie je dosiaľ známy.

15. Na výzvu krajského súdu sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že totožné námietky sťažovateľa boli už predmetom posúdenia tak v administratívnom konaní ako aj v konaní pred krajským súdom, pričom v kasačnej sťažnosti nič nové neuviedol. Zotrvál na svojom právnom názore, že pri preprave tabakových výrobkov v pozastavení dane pri vývoze nebolo jednoznačne preukázané, že tabakové výrobky zaistené poľskými orgánmi sú tie isté tabakové výrobky, ktoré mali byť dňa 17.03.2015 prepustené colným úradom do režimu vývoz, ktorých preprava začala na základe e-SD a ARC kódom XXSKXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Ak nebolo možné stotožniť predmetné cigarety, nebolo možné dospieť ani k záveru, že daňová povinnosť vznikne podľa § 26 ods. 4 zákona č. 104/2006 Z.z. na území Poľska.

16. Osobitne žalovaný poukázal na obsah odpovede KÚFS č. KÚFS-23/7054-V-2016 zo dňa 19.01.2018 z ktorej jednoznačne vyplýva, že v priebehu konania pod sp.zn. V.Ds 244/15 nebola verifikovaná žiadna preprava tabakových výrobkov, ktorých výrobcom a vývozcom bol žalobca a podobné činnosti neboli vykonávané ani voči členom predstavenstva a spoločníkom žalobcu. Uvedená skutočnosť bola opakovane konštatovaná aj v odpovedi KÚFS č. KÚFS-23/7054-V-2016 zo dňa 03.05.2018 na žiadosť o zaslanie nových informácií o stave predmetnej prepravy.

17. Záverom žalovaný dodal, že má za to, že vznik nezrovnalosti ako ju predpokladá § 26 ods. 1 zákona č. 106/2004 Z.z. musí byť zistený jednoznačne a bez pochyb, k čomu však nedošlo a bol tak dôvodný postup colného úradu podľa § 26 ods. 6 zákona č. 106/2004 Z.z., pretože skutočnosť, že tabakové výrobky prepravované v pozastavení dane neboli dopravné na miesto určenia, čo v konečnom dôsledku nebolo sporné.

18. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky začal vykonávať svoju činnosť odo dňa 01.08.2021 (§ 101e ods. 1 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Výkon súdnictva prešiel z Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na Najvyšší správny súd Slovenskej republiky odo dňa 01.08.2021 vo všetkých veciach, v ktorých je od 01.08.2021 daná právomoc Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (čl. 154g ods. 4 a 6 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s § 101e ods. 2 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Prejednávaná vec bola pôvodne predložená Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky a bola jej pridelená sp.zn. 2Sžfk/11/2020. od 01.08.2021 je na konanie v tejto veci príslušný Najvyšší správny súd Slovenskej republiky. Vec bola náhodným výberom pridelená kasačnému senátu 5S Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozhodnutia pod pôvodnou spisovou značkou.

19. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 SSP) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 SSP prv preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce dôvody jej odmietnutia. Po konštatovaní jej včasnosti, ako aj splnení ostatných podmienok konania, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti v zmysle § 440 SSP, kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky www.nssud.sk <<http://www.nssud.sk>> (§ 137 ods. 2 a 3 SSP) a kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 461 SSP zamietol.

20. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu potom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a administratívneho spisu a konštatuje, že nie je dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku.

21. Kasačný súd, rovnako ako skôr aj krajský súd, dospel k záveru, že sťažovateľom prezentované námietky nie sú dôvodné. Sťažovateľ v kasačnej sťažnosti v zásade vyčíta tak orgánom verejnej správy ako aj krajskému súdu, že nesprávne vyhodnotili komunikáciu medzi slovenskými a poľskými colnými orgánmi, keď na ňu neprihliadli vo svetle ktoré on sám prezentoval v priebehu celého administratívneho konania ako aj konania pred správnym súdom v dôsledku čoho celú vec nesprávne právne posúdili. Kasačný súd musí konštatovať, že tieto jeho závery sa zakladajú na striktnom a z kontextu vytrhnutom zohľadnení veľmi stručných odpovedí poľských colných orgánov a dopytov zo strany slovenského colného úradu, no bez zohľadnenia ďalších skutočností, ktoré v priebehu dodatočne vykonaného dokazovania správcom dane vyšli najavo.

22. Kasačný súd sa naopak stotožňuje s odôvodnením krajského súdu vyjadreným v bode 12 napadnutého rozsudku, ktorý reflektuje práve na dodatočné zistenia správcu dane od KÚFS a dopĺňa kompletnú mozaiku o spornom prevoze tabakových výrobkov, namietanom vzniku nezrovnalosti pri ich preprave ústiace do postupu správcu dane v súlade s § 26 ods. 6 zákona č. 106/2004 Z.z.. Závery krajského súdu zodpovedajú zásadám logického myslenia pričom sú zároveň v súlade s hmotnoprávnymi ustanoveniami zákona š. 106/2004 Z.z.. Nad rámec uvedeného a v záujme zdôraznenia správnosti dodáva kasačný súd nasledujúce.

23. Kasačný súd len pre úplnosť rekapituluje, že sťažovateľ rozporuje závery správcu dane, že práve on má právomoc rozhodovať o jeho daňovej povinnosti a to v dôsledku spornej skutočnosti, či pri preprave tabakových výrobkov v režime pozastavenia dane na základe e-SD dňa 17.03.2015, ktorá nebola ukončená, vznikla nezrovnalosť pri preprave v podobe zaistenia týchto tabakových výrobkov Colnou komorou vo Varšave.

24. Z celej vzájomnej komunikácie medzi colnými orgánmi na ktorú poukazuje sťažovateľ vyplýva iba podozrenie na vznik nezrovnalosti pri preprave tabakových výrobkov, ktorá však nebola s určitosťou preukázaná. Z konštrukcie § 26 zákona č. 106/2004 Z.z. možno vyvodit', že zákonodarca predpokladal situácie, kedy nezrovnalosť pri preprave bude zistená a nebude problém ju preukázať, no zároveň počítal aj s možnosťou, že ku vzniku nezrovnalosti nedôjde, resp. jej preukázanie nebude určité. Podozrenie teda ešte neprezumuje existenciu, práve naopak, pokiaľ nezrovnalosť nie je s určitosťou preukázaná, má sa za to, že k nej nedošlo. Koniec koncov aj sám sťažovateľ vo svojej kasačnej sťažnosti výslovne pracuje s formuláciou (a uvádza to asi bez toho, aby si uvedomil dôsledky svojich konštatovaní), že slovenský colný orgán nadobudol „podozrenie o nezrovnalosti“ a z odpovedí poľských colných orgánov sa „podozrenie potvrdilo“. Nesprávne sú preto tvrdenia sťažovateľa, že správca dane pristúpil k aplikácii § 26 ods. 6 zákona č. 106/2004 Z.z. iba z dôvodu, že sa nedozvedel od poľských colných orgánov akým spôsobom bola spotrebná daň vysporiadaná.

25. Žalovaný však v rámci vyhodnocovania vykonaného dokazovania pracoval aj so zisteniami KÚFS, ktoré bližšie ozrejmili dôvody zaistenia tovaru, pričom práve tieto odpovede poskytli žalovanému informácie, podľa ktorých tovar, ktorý bol zaistený Colnou komorou vo Varšave nie je tým istým tovarom, ktorý mal byť prepravovaný v pozastavení dane a ktorého preprava bola začatá dňa 17.03.2015 na základe elektronického sprievodného administratívneho dokumentu s ARC kódom XXSKXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX. Z odpovede KÚFS žalovaný zistil, že všetok tovar, ktorým bolo spotrebiteľské balenie cigariet zn. GOLDEN GERY v celkovom množstve 5 500 000 kusov cigariet (275 000 spotrebiteľských balení cigariet), všetky bez kontrolných známok, bol počas prepravy v pozastavení dane pri vývoze po odstránení colnej uzávery č. 6671/01CLOSK vyložený na území Poľskej republiky na doposiaľ neznámom mieste v okolí Varšavy, t.j. prepravovaný tovar v pozastavení dane nebol prepravený na colný úrad určenia. Preprava tohto tovaru teda nebola ukončená a rovnako nebola s určitosťou zistená ani nezrovnalosť pri preprave v podobe zaistenia Colnou komorou vo Varšave. Inými slovami, tovar, ktorý bol zaistený Colnou komorou vo Varšave (a na ktorý sťažovateľ neustále poukazuje ako na skutočnosť preukazujúcu vznik nezrovnalosti) sa iba mal javiť ako tovar, ktorý mal byť prepravovaný v pozastavení dane na základe e-SD dňa 17.03.2015. Jednalo sa však o úplne iný tovar v inom množstve ako bolo deklarované v e-SD a táto skutočnosť preto nemôže mať vplyv na posudzovanie okolností vzniku daňovej povinnosti žalobcu podľa § 26

zákona č. 106/2004 Z.z.. Sťažovateľ sa pritom ku zisteniam KÚFS v nijakom smere nevyjadril, nerozporoval ich ani sa nesnažil ich dať do vzájomného súvisu s namietanou komunikáciou medzi slovenskými a poľskými colnými orgánmi.

26. Kasačný súd musí záverom dodať, že § 26 ods. 6 zákona č. 106/2004 Z.z. poskytuje platiteľovi dane dostatočný priestor na preukázanie tvrdení, ktoré by zvrátili jeho povinnosť zaplatiť spotrebnú daň na daňovom území Slovenskej republiky, a to konkrétne dôkazom preukazujúcim ukončenie prepravy, ktorým sa na účely zákona č. 106/2004 Z.z. považuje správa o prijatí alebo písomná správa o prijatí, alebo elektronická správa o vývoze vyhotovená prostredníctvom elektronického systému, a to spôsobom uvedeným v osobitnom predpise (ďalej len „správa o vývoze“), alebo správa o vývoze v písomnej forme (ďalej len „písomná správa o vývoze“), alebo iný dôkaz preukazujúci ukončenie prepravy tabakových výrobkov v pozastavení dane alebo dôkaz o tom, že nezrovnalosť nevznikla na daňovom území. Už v priebehu administratívneho konania bolo možné z aktivity sťažovateľa vyvodiť, že nedisponuje žiadnym z vyššie uvedených dôkazov, ktoré by mohli na účely zmieneného ustanovenia zvrátiť určenie spotrebnej dane, pričom v stanovenej lehote žiaden nepredložil. Sťažovateľ sa obmedzil iba na argumentáciu v podobe vlastných konštrukcií o priebehu spornej prepravy tabakových výrobkov a súvisiacej komunikácie medzi slovenskými a poľskými colnými úradmi, čo však nemožno považovať za dostačujúce.

27. Po vyhodnotení dôvodov kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutého rozsudku krajského súdu, dospel kasačný súd k názoru, že námietky sťažovateľa neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku krajského súdu, ani rozhodnutí orgánov verejnej správy a preto tieto vyhodnotil ako nedôvodné. Vzhľadom na vyššie uvedené tak kasačnú sťažnosť zamieta ako nedôvodnú podľa § 461 SSP.

28. O trovách kasačného konania najvyšší správny súd rozhodol podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP tak, že sťažovateľovi nepriznal náhradu trov kasačného konania z dôvodu neúspechu v kasačnom konaní a žalovanému ich náhrada nevyplýva zo zákona.

29. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie :

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

